

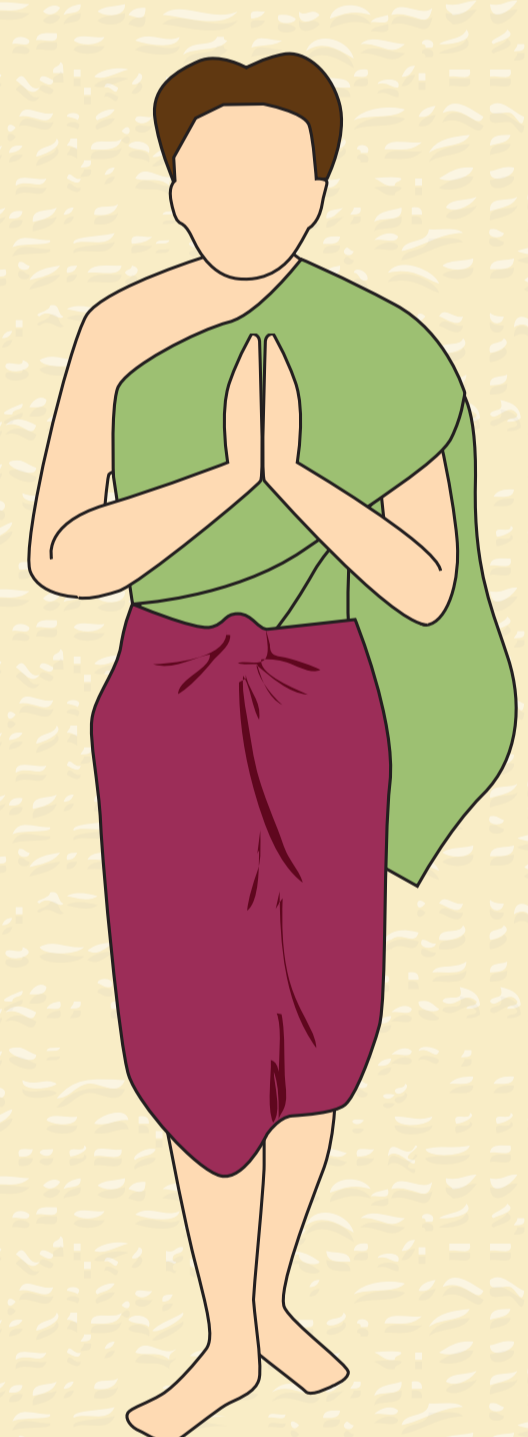
สีของเสื้อผ้าในสังคมไทยยึดถือคติความเชื่อโหราศาสตร์โบราณเรื่องโชคระตา มาตั้งแต่ต้น ถ้าต้องการเลือกใส่เสื้อผ้าเครื่องแต่งกายก็ต้อง**เลือกให้ถูกโฉลกสีประจำวันต่าง ๆ** เพื่อบังเกิดความเป็นมงคลแก่ผู้สวมใส่

“การนุ่งห่มสีประจำวัน” มีความเชื่อมาจากความเชื่อเรื่อง “เทวดาสัปดาห์เคราะห์ หรือ แม่ซื่อ” ซึ่งมีอยู่ทั้งหมด 7 องค์ แต่ละองค์มีสีกายแตกต่างกัน **จึงเป็นที่มาของสีประจำวันเกิดทั้ง 7** และได้รับความนิยมในการสวมใส่จากเจ้านายในวัง หากเป็นชาวบ้านธรรมดาาก็มีได้ค่านึงถึงมากนัก เพราะผ้าย้อมสีสดใสมีราคาสูงกว่าผ้าที่ย้อมสีด้วยเปลือกไม้ซึ่งให้สีไม่ชัดขาด

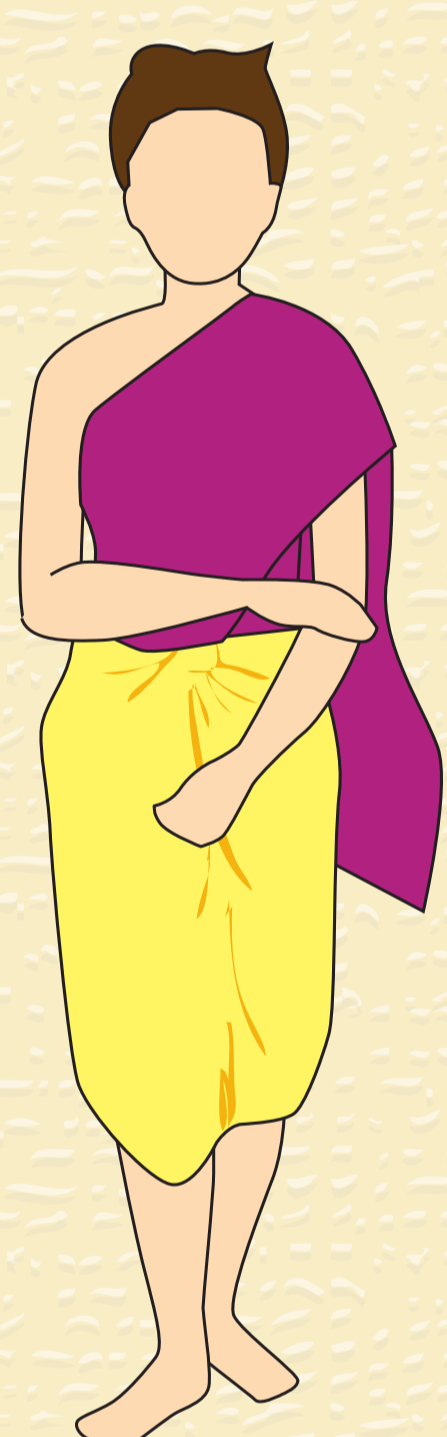
สีกับเสื้อผ้า และการแต่งกายไทย

จากความเชื่อเรื่องสีของเสื้อผ้าที่ถูกต้องตามโฉลกในแต่ละวันจะ**เกิดความเป็นสิริมงคล ความเจริญก้าวหน้า**ในหน้าที่การงาน **มีโชคลาภ และเรื่องมงคลอื่น ๆ** แก่ผู้สวมใส่ ในสมัยโบราณคนไทยที่เกิดวันใด ก็ให้ถือเอาสีประจำวันเป็นสิริมงคลประจำตัว เช่น เกิดวันอังคารให้ถือเอาสีชมพูเป็นสีประจำตัว

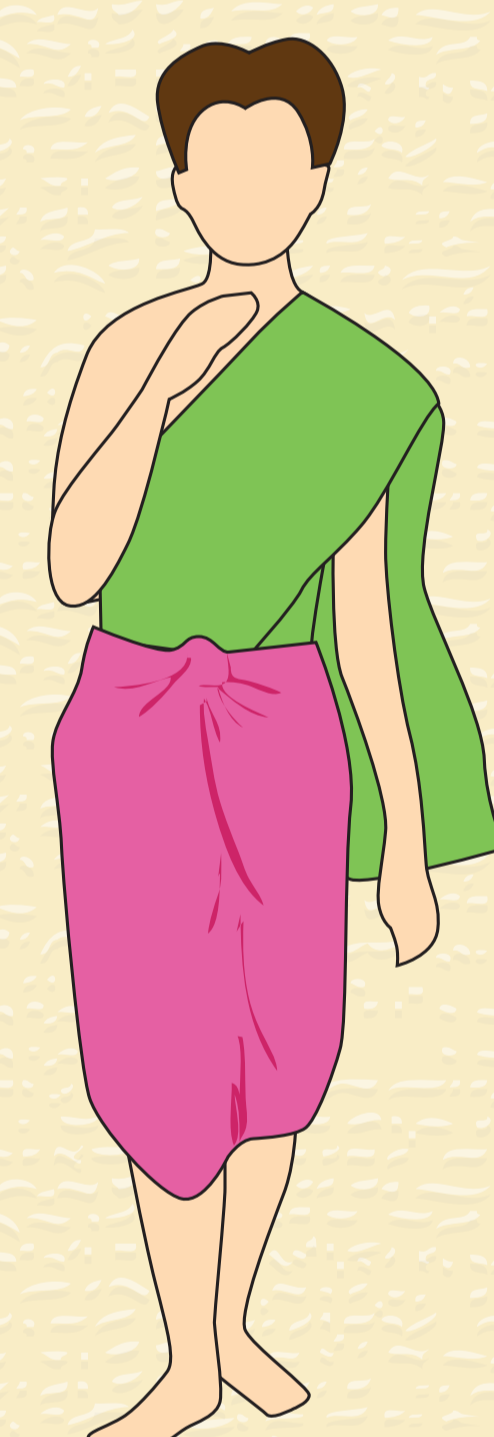
วันอาทิตย์

นุ่งสีแดง หรือสีลิ้นจี่
ห่มสีนวลหรือสีโศกอ่อน

วันจันทร์

นุ่งเหลืองอ่อน ห่มสีน้ำเงิน
หรือห่มบานเย็น

วันอังคาร

นุ่งสีชมพู หรือสีเมลิ็ดมะปราง
ห่มสีโศก หรือเขียวอ่อน

วันพุธ

นุ่งสีเขียวเปลือกกล้วย
ห่มสีเหลืองจำปา

วันพฤหัสบดี

นุ่งแสด ห่มเขียวอ่อน

วันศุกร์

นุ่งน้ำเงินแก่ ห่มสีบานบุรี
หรือเหลือง

วันเสาร์

นุ่งม่วงเม็ดมะปราง ห่มสีโศก¹

นอกจากนี้ยังมีตำราที่บ่งบอกความสำคัญของสีกับเครื่องแต่งกายของคนไทยในสมัยโบราณไปในแนวทางใกล้เคียงกัน เช่น ระบุว่าสวัสดิรักษา² ปัจจุบัน**ความเชื่อดังกล่าวก็ยังคงมีอยู่ในสังคมไทย** แม้วิถีชีวิตของเราจะเปลี่ยนไปแล้วก็ตาม

¹สีโศก คือ สีเขียวอ่อนเหมือนสีใบโศกอ่อน

²พระสุนทรโวหาร หรือ สุนทรภู่ เป็นผู้แต่งถวายสมเด็จพระเจ้าฟ้าอาภรณ์พระเจ้าลูกยาเธอ ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย (รัชกาลที่ 2)

เรียบเรียงข้อมูลจาก

- วิทยานิพนธ์ “สีในวัฒนธรรมคติกับความเชื่อของไทย” โดย เฉลิมชัย สุวรรณวัฒนา, มหาวิทยาลัยศิลปากร 2553
- หนังสือ “เรื่องเล่าชีวิตสาวชาววัง หอมตติกระดาน” โดย ศันสนีย์ วีระศิลป์ชัย, สำนักพิมพ์มติชน, พิมพ์ครั้งแรก กรกฎาคม 2549